

Voormalig vluchteling Mauro

Kinderpardon: kinderen voorop

Deze tijd vraagt om een nieuwe invulling van solidariteit, actie en verzet

Door Redactie WvF

13-08-2026

(Social) impact Analyse

NGO Here to support liet onlangs dit boek verschijnen: ‘Ongedocumenteerd verzet. Acties van mensen zonder papieren’. Vandaag daaruit een hoofdstuk over het kinderpardon, geschreven door co-directeur Malou Lintmeijer.

Voor veel mensen is Mauro een bekende naam: deze minderjarige jongen zou na een lange asielprocedure teruggestuurd worden van Nederland naar Angola. Hij sprak vlekkeloos Nederlands, ging naar school, had veel vrienden. Een *community* om hem heen zocht de media en politiek op.

Zo werd hij in 2011 wekenlang achter elkaar onderwerp van gesprek: in de Tweede Kamer werd over hem gedebatteerd terwijl hij op de tribune zat, bij talkshows sloot hij aan om zijn verhaal te vertellen, met als dieptepunt het briefje van CDA-minister Bleker: op het briefje stond of hij mee wilde naar een voetbalwedstrijd. Wel mee naar een wedstrijd, maar geen verblijfsvergunning.

In 2006 werd Tofik Dibi (inmiddels lijsttrekker BIJ1 Amsterdam) Tweede Kamerlid voor GroenLinks. Toen hij aantrad, vertrouwde iemand hem toe: bijt je vast in een onderwerp en laat dat niet meer los. In 2011 zag hij met lede ogen aan wat er met Mauro gebeurde. Het werd de zaak die hem niet meer losliet. Het stond namelijk voor iets groters dan deze ene jongen.

Verschrikkelijk positie

Namens GroenLinks vocht Tofik tijdens de debatten voor een visum voor Mauro. Hij zag ook in welke kwetsbare en verschrikkelijke positie Mauro en zijn pleeggezin hierdoor in terechtkwamen. Ze moesten toekijken hoe er over hem gesproken werd, hoe rechtse partijen hem weg wilden hebben uit Nederland. Dit debat over individuen, zeker over kinderen, mag niet op deze manier plaatsvinden, dacht Tofik. Hij wist ook dat er nog talloze ongedocumenteerde kinderen naast Mauro waren, die net zoveel recht hebben om hier te blijven.

Tofik wist waar hij het over had. Hij groeide met zijn moeder en drie broers op in Amsterdam met twee slaapkamers, maar het huis telde altijd nog meer bewoners. Er sliepen geregeld vrouwen zonder papieren die een uitweg zochten uit hun ongedocumenteerde bestaan. Zijn moeder ving veel vrouwen op. Vaak konden zij een paar jaar later met papieren hun leven oppakken. Hij zag in zijn jeugd hoe belangrijk solidariteit en community zijn. De magie in het leven, noemt Tofik het nu, is dat we elkaar soms een zetje moeten geven, door voorbij het eigen leven te kijken.

Vreemdelingenhaat

Met deze opvoeding kwam Tofik in 2006 in de Tweede Kamer. De vreemdelingenhaat en anti-migratieretoriek werd op dat moment vertolkt door Rita Verdonk, minister voor Integratie, Jeugdbescherming, Preventie en Reclassering namens de VVD. Als zij leugens verkondigde of te hard was, werd ze teruggeroepen door de oppositie. Ook journalisten waren volgens Tofik kritischer, er werden veel meer uitspraken gecheckt. Het is net alsof alle normen zijn vervaagd, aldus de politicus. In plaats van dat politici kritisch worden bevraagd, lijkt het alsof elke leugen over mensen van kleur of migranten gevierd wordt.

In de mid-jaren nul was er een levendig debat rondom westerse waarden en migratie. De jaren na 9/11 en de moord op Pim Fortuyn vormden de broedperiode voor waar wij nu staan. Maar op dat moment dacht Tofik: we moeten een paar jaar door deze discussie heen, en dan zijn we er wel uit. En zo werd het 2011, en stond Mauro opeens op het Binnenhof.

Dit was hoe Tofik zich vastbeet in het Kinderpardon. Met zijn fractiemedewerker bedacht hij een campagne om te zorgen dat niet alleen Mauro, maar ook alle ongedocumenteerde kinderen zonder media-aandacht een verblijfsvergunning zouden krijgen. Hij wist dat er geen meerderheid in de Tweede Kamer was, die moest gecreëerd worden vanuit de straat, niet vanuit de staat.

Bekende Nederlanders

De campagne begon met het bellen van bekende Nederlanders. Waar Tofik bang was dat niemand zich zou willen verbinden aan zo'n onderwerp, zei zangeres Anouk meteen ja, en met haar vele anderen. Maar met alleen bekende mensen kom je er niet. Het belangrijkste was de steun van alle gemeenten waar de gewortelde ongedocumenteerde kinderen woonden.

Raadsleden werden door bewoners aangemoedigd om moties in te dienen zodat hun burgemeester zich zou uitspreken over steun aan het Kinderpardon. De G4 (de vier grootste Nederlandse steden) sprak zich uit. Zo ontstond er een sneeuwbal effect, waardoor uiteindelijk 152 gemeenten zich achter het Kinderpardon schaarden. Het legde een grote druk op partijen als de VVD en CDA, want een aanzienlijk deel van burgemeesters en gemeenten kwam uit de gelederen van deze twee partijen.

Verblijfsvergunning

De druk vanuit media, vanuit de straat, vanuit bekende Nederlanders en vanuit gemeenten leidde uiteindelijk in een nieuw kabinet in 2012 tot het Kinderpardon, waardoor veel kinderen en gezinnen een permanente verblijfsvergunning kregen, onder wie Mauro.

Niet ieder kind kreeg een vergunning. De regeling gold voor kinderen onder de 13 jaar die asiel hadden aangevraagd, al vijf jaar in Nederland woonden en al die tijd in beeld waren geweest bij instanties als COA en IND. De regeling sloot dus ook veel kinderen uit. In april 2014 werden er 1540 aanvragen ingewilligd en werd het duidelijk dat er veel kinderen buiten de boot vielen of bijvoorbeeld niet vijf jaar in beeld waren geweest van de instanties.

Tussen 2014 en 2019 bleef het Kinderpardon een debat in de Kamer door de uitsluiting van 'schrijnende gevallen': er waren genoeg kinderen die niet aan de criteria voldeden, maar ook niet teruggestuurd konden worden. Zowel Staatssecretaris Fred Teeven (VVD) als zijn opvolger Klaas Dijkhoff (VVD) zette een paar keer zijn discretionaire bevoegdheid in: het verlenen van een vergunning aan individuele gevallen. Maar tot een verruiming van het Kinderpardon kwam het niet.

Boos

In 2018 maakte programmamaker Tim Hofman de #BOOS-documentaire 'Terug naar je eigen land' over het Kinderpardon. Dit leidde tot nieuwe discussies binnen de Kamer. Uiteindelijk ging een meerderheid akkoord met het verlenen van een verblijfsvergunning aan nog eens 630 kinderen, maar het wisselgeld is hoog: de discretionaire bevoegdheid wordt weggehaald bij de staatssecretaris en verlegd naar de IND en het aantal uitgenodigde vluchtelingen ging van 750 naar 500 per jaar.

Op dit moment bestaat het Kinderpardon dus niet meer, maar nog steeds leven er kinderen zonder papieren in Nederland. Tofik zou op dit moment nooit kinderen in de schijnwerpers zetten: de campagne rond het Kinderpardon zou nú kansloos zijn. Volstrekt kansloos.

De politieke verhoudingen zijn veranderd, het debat in de media en Tweede Kamer is te giftig. In 2011 werd met kinderen een moreel appèl gedaan om gezinnen een verblijfsvergunning te geven, nu zouden kinderen als voorbeeld uitgezet worden. Tijdens de campagne voor het Kinderpardon was Tofik zich er al zeer bewust van het profiel van de kinderen die meededen aan de campagne: het waren de VWO-scholieren die goed Nederlands spraken, die zeer *likable* waren voor het publiek. Volgens Tofik was het een reden om het Kinderpardon juist breed te trekken, zodat Nederland niet aan ‘*pick and choose*’ zou doen door alleen deze kinderen een vergunning te geven.

Gevaarlijk

De afweging om nu kinderen en hun verzorgers te vragen mee te doen, zou hij niet eens maken: het is te gevaarlijk, in plaats van bescherming zouden mensen nu eerder gedeporteerd worden. In 2025 is er ook sinds lange tijd weer een familie met jonge kinderen uitgezet naar Nigeria, na lang opgesloten te zijn geweest in Vreemdelingendetentie in Zeist.

Tofik is op dit moment weer actief in de politiek. Hij ziet hoe groot de krachtig vreemdelingenhaat kan zijn, met name voor ongedocumenteerde mensen en mensen met een migratieachtergrond. Daarom stelt hij voor om een grote tegenmacht te creëren. En dat moeten we samen doen. Want we weten dat er – net als Tofiks moeder – overal in Nederland mensen met papieren ongedocumenteerde mensen helpen uit solidariteit. Die kracht moeten we zoeken, dat is de tegenmacht.

<https://www.walburgpers.nl/nl/book/9789464566680/ongedocumenteerd-verzet>

Abonneer je op ons gratis Journaal:

E-mail adres

Schrijf je in